

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

BMP-0724-1425/10/MM

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn..... 18.03.2010.....

nr..... 1347..... podpis..... Borusewicz.....

Warszawa, dnia 16 marca 2010 roku

Dr E. K. Kozłowski
Biura Prac Senackich
wpłynęło dn..... 18.03..... zał.....
nr..... 1822..... podpis..... [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

namowu panie marszałku

W nawiązaniu do pisma z dnia 16 lutego 2010 roku (sygn. BPS-DSK-043-2404/10), skierowanego do Prezesa Rady Ministrów Pana Donalda Tuska, przekazującego oświadczenie Senatora RP złożone podczas 48. posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lutego 2010 roku w sprawie *działań Rządu RP oraz administracji w województwach: małopolskim, śląskim i świętokrzyskim w związku z długotrwałymi przerwami dostaw energii elektrycznej, wody oraz łączności telefonicznej w styczniu 2010 roku*, z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki oraz Ministrem Infrastruktury, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Z informacji przekazanych przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa wynika, iż działania w zakresie reagowania kryzysowego w przypadku wystąpienia awarii energetycznych, podejmowane są na poziomie gminy, powiatu, województwa oraz na poziomie centralnym. Rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 roku *o zarządzaniu kryzysowym* (Dz. U. Nr 89, poz. 590 z późn. zm.) zostały oparte na zasadzie subsydiarności władz na poszczególnych szczeblach. Z dotychczasowych doświadczeń wynika, iż planowanie na wypadek zagrożeń i reagowanie – winno odbywać się na możliwie najniższym poziomie – stosownie do skali zagrożenia. W przypadku braku możliwości działania na poziomie podstawowym dla danej sytuacji, uruchamiane są siły i środki z odpowiednio wyższego szczebla, przy jednoczesnym zapewnieniu efektywnego systemu bieżącego obiegu informacji, dotyczącego rozwoju sytuacji.

Wskazana powyżej ustawa *o zarządzaniu kryzysowym*, wprowadziła obowiązek sporządzania planów reagowania kryzysowego na poziomach: krajowym, wojewódzkim, powiatowym i gminnym. We wszystkich województwach obowiązują aktualne plany reagowania kryzysowego, w których określone zostały m.in.: procedury reagowania w sytuacji wystąpienia przerw w dostawach energii elektrycznej. Podkreślić jednak przy tym należy, iż – z uwagi na stan infrastruktury przesyłowej – brak jest możliwości podjęcia przez podmioty administracji działań o charakterze prewencyjnym. Możliwym jest jedynie dołożenie wszelkich starań w zakresie jak najsprawniejszego reagowania na zaistniałą sytuację.

Zasadnym zatem wydaje się przyjęcie założenia, iż w pierwszej kolejności reagują struktury „najbliższe” zagrożeniu, zarówno terytorialnie, jak i merytorycznie. Działania jednostek administracji rządowej oraz samorządowej, a także służb ratowniczych i wojska związane z awariami sieci energetycznej, prowadzone są w sposób adekwatny do skali kryzysu z wykorzystaniem wszystkich dostępnych środków. Podkreślić należy, iż ze względu na charakter awarii, wykorzystanie służb innych niż energetyczne było możliwe tylko w ograniczonym zakresie.

W dniu 4 grudnia 2009 roku Rada Ministrów zatwierdziła *Krajowy Plan Reagowania Kryzysowego*, w którym zamieszczone zostały procedury na wypadek poszczególnych zagrożeń (Procedura nr 14 dotyczy reagowania kryzysowego przy zdarzeniach związanych z zakłóceniem w systemie elektroenergetycznym). Przedmiotowe procedury uruchamiane są w przypadku konieczności wsparcia szczebla wojewódzkiego przez organy i podmioty centralne.

W myśl art. 2 ww. ustawy o *zarządzaniu kryzysowym*, zarządzanie kryzysowe to działalność organów administracji publicznej będąca elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, która polega na zapobieganiu sytuacjom kryzysowym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań, reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, usuwaniu ich skutków oraz odtwarzaniu zasobów i infrastruktury krytycznej. W związku z powyższym, a także ze względu na nadzwyczajny charakter sytuacji, która zaistniała w styczniu 2010 roku, organy administracji publicznej, w tym m.in.: Państwowa Straż Pożarna, Lasy Państwowe i Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej – chcąc maksymalnie skrócić okres odbudowy i przyspieszyć moment uzyskania przez odbiorców możliwości korzystania z energii elektrycznej – podjęły działania w zakresie likwidacji skutków awarii sieci elektrycznej. Przedsiębiorstwom energetycznym usuwającym skutki ww. awarii zostało również zapewnione bezpośrednie wsparcie techniczne poprzez wycinkę i usuwanie drzew, likwidację uszkodzonych elementów konstrukcyjnych, usuwanie oblodzenia oraz zapewnienie sprzętu technicznego m.in.: pojazdów specjalistycznych, wciągarek, sprzętu wysokościowego. W ramach wsparcia ludności dostarczone zostały i wykorzystane agregaty prądotwórcze do zasilania obiektów istotnych z lokalnego punktu widzenia tj.: ośrodki zdrowia, oczyszczalnie ścieków i wodociągi. W niektórych przypadkach mieszkańcom miejscowości dotkniętych awarią sieci energetycznej, przy pomocy samochodów Straży Pożarnej, zapewnione zostały dostawy wody pitnej.

Podkreślić należy, iż stały monitoring na szczeblu wojewódzkim prowadziły Wojewódzkie Centra Zarządzania Kryzysowego, a na szczeblu centralnym Rządowe Centrum Bezpieczeństwa. Rządowe Centrum Bezpieczeństwa na bieżąco analizowało sytuację z raportów i ostrzeżeń, prowadziło monitoring mediów oraz było w stałym kontakcie z Wojewódzkimi Centrami Zarządzania Kryzysowego, jak również monitorowało sytuację pod kątem możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o *zarządzaniu kryzysowym*.

W wyniku przeprowadzonej analizy sytuacji, która miała miejsce w styczniu 2010 roku sporządzono szereg wniosków i rekomendacji, takich jak m. in.:

- infrastruktura niezbędna do funkcjonowania lokalnej społeczności winna zostać zaopatrzona w awaryjne źródła zasilania. Przedmiotowy obowiązek dotyczyć powinien co najmniej ośrodków zdrowia, budynków pogotowia ratunkowego, przepompowni zasilających sieci wodociągowe oraz oczyszczalni ścieków. Z warunku tego można zrezygnować w przypadku tych miejscowości, które posiadają trójstronne, niezależne zasilanie;
- poprawa stanu infrastruktury związanej z napowietrznymi liniami energetycznymi łącznie z usuwaniem drzew mogących stanowić dla nich zagrożenie;
- konieczność zapewnienia przez regionalnych operatorów sieci energetycznych skutecznego systemu stałego monitorowania i analizowania wszystkich informacji meteorologicznych, w celu określenia zjawisk pogodowych mogących doprowadzić do odcięcia dostaw energii elektrycznej (szadź, burza śnieżna i wichury, ich źródeł powstania, lokalizacji, intensywności, czasu trwania i przewidywanych konsekwencji).

Wykonany został także opis powstawania oraz przegląd metod usuwania zalodzenia na przewodach energetycznych, które jest jedną z głównych przyczyn zimowych awarii energetycznych.

Odnosząc się do kwestii podjęcia przez Rząd RP działań usprawniających w przyszłości reagowanie w podobnych sytuacjach uprzejmie informuję, iż Minister Infrastruktury w art. 176a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm), wprowadził zapisy nakładające na przedsiębiorców telekomunikacyjnych ustawowy obowiązek:

- uwzględniania możliwości wystąpienia: sytuacji kryzysowych, stanów nadzwyczajnych lub bezpośrednich zagrożeń dla infrastruktury przedsiębiorcy, zwanych dalej „sytuacjami szczególnych zagrożeń”, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych lub dostarczania sieci telekomunikacyjnej,

- posiadania aktualnych i uzgodnionych planów działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, dotyczących m.in. współpracy z podmiotami i służbami wykonującymi zadania w zakresie ratownictwa, niesienia pomocy ludności, a także zadań na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz z podmiotami właściwymi w sprawach zarządzania kryzysowego, wskazanymi w ramach uzgodnień planów.

Zgodnie z art. 176a ust. 4 ww. ustawy, po stwierdzeniu wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń lub po uzyskaniu informacji o ich wystąpieniu od podmiotów lub służb, przedsiębiorca telekomunikacyjny podejmuje niezwłocznie działania określone w planach. Szczegóły dotyczące ww. planów, doprecyzowane zostały – zgodnie z upoważnieniem zawartym w art. 176a ust. 5 ww. *Prawa telekomunikacyjnego* – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 roku w sprawie *planu działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w sytuacjach szczególnych zagrożeń* (Dz. U. Nr 15, poz. 77).

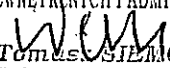
Minister Infrastruktury poinformował ponadto, iż – z uwagi na sytuację zaistniałą w styczniu 2010 roku, przedsiębiorcy telekomunikacyjni i operatorzy pocztowi uruchomili procedury wynikające z powyższych planów działań, co pozwoliło na uniknięcie większych zakłóceń w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych.

Z informacji przekazanych przez Ministra Gospodarki wynika, iż przygotowany został projekt założeń do ustawy mającej na celu likwidację barier przy planowaniu i realizacji inwestycji w rozbudowę urządzeń liniowych. Przyszła ustawa będzie w szczególności normować zasady wyodrębniania gruntów, na których będą lokalizowane urządzenia liniowe mające znaczenie z uwagi na realizację celu publicznego. W związku z powyższym, w przedmiotowej ustawie znajdują się regulacje, zgodnie z którymi pozyskiwanie nieruchomości będzie polegało na tworzeniu specjalnych pasów gruntu, na których lokalizowane zostaną ww. urządzenia. Przedmiotowe założenia przewidują również rozwiązania dla takiej kwestii jak uregulowanie i uproszczenie zasad umieszczania w tych pasach urządzeń liniowych celu publicznego, co w znaczący sposób ma przyspieszyć budowę nowych urządzeń oraz modernizację już istniejących urządzeń liniowych, w tym sieci elektroenergetycznych.

Jednocześnie, w celu jak najszybszego rozwiązania problemu związanego z planowaniem inwestycji w rozbudowę elektroenergetycznej sieci przesyłowej, Minister Gospodarki w porozumieniu z Ministrem Infrastruktury przystąpił do przygotowywania programu zadań rządowych, o którym mowa w art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowywaniu przestrzennym* (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), do ww. programu przygotowywana jest strategiczna ocena oddziaływania na środowisko.

Dodatkowo, w celu ograniczenia liczby awarii spowodowanych przewracającymi się drzewami, Ministrowie: Gospodarki oraz Środowiska, wspólnie z Generalną Dyрекcją Ochrony Środowiska, Generalną Dyрекcją Lasów Państwowych, Rządowym Centrum Bezpieczeństwa oraz przy udziale organizacji pozarządowych, przygotowali propozycje zmian m.in. w ustawach: z dnia 28 września 1991 roku *o lasach* (t.j.: Dz. U. 2005 roku Nr 45, poz. 435 z późn. zm.) oraz z dnia 16 kwietnia 2004 roku *o ochronie przyrody* (t.j.: Dz. U. z 2009 roku Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.).

Z wyrazami szacunku

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z up. Tomasz SIEMCENIAK
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (dot. DSPA-4813-7-(1)/10).